

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Victor BOICO**

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021, în cauza penală privind-l pe

ȘIȘCOV Anatoli XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.01.2018 - 15.10.2020;

Instanța de apel: 03.12.2020- 20.04.2021;

Instanța de recurs: 25.06.2021- 27.10.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 15 octombrie 2020, Șişcov Anatoli a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Șişcov Anatoli a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt a constatat că, Șişcov Anatoli la 21 august 2017, aproximativ la ora 17:00, împreună cu trei persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, manifestând lipsă de respect față de normele morale unice și prin obrăznicie deosebită, din intenții huliganice, aflându-se în XXXXX, fără careva motive, a lovit cu pumnii și picioarele în ușile apartamentelor XXXXX și ușa comună a apartamentelor nr. XXXXX din acel bloc, acțiuni prin care a deranjat ordinea publică, perturbând liniștea lui Coroian Dimitrii, care la acel moment se afla în domiciliul său, și anume în apartamentul XXXXX.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, în aceeași zi, aproximativ la ora 23:15, Șişcov Anatoli urmărind scopul de a se răzbuna pe vecinii care au chemat poliția, a stins de la întrerupător lumina de la apartamentul nr. XXXXX de pe adresa indicată supra, și la observația făcută de Coroian Dimitrii, l-a mușcat de gât, cauzându-i o vătămare corporală neînsemnată, iar ulterior sărind la bătaie și la locatarul ap.

XXXXX, Creanga Pavel a încercat să-i aplice lovituri numitului de mai multe ori cu un fier de călcat rufe, peste diferite părți ale corpului.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Șișcov Anatoli a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul, după indicii calificativi - acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printre-o obrăznicie deosebită, săvârșită de mai multe persoane și cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale.

Tot el, a fost învinuit în aceea că la 12 septembrie 2017, între orele 17:50 - 18:15, acționând cu intenție directă și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în troleibuzul nr. XXXXX și deplasându-se de la stația „Circul” din sectorul Râșcani spre sectorul Ciocana, intersecția XXXXX, a sustras din geanta ce aparține lui Triboi Elena un telefon mobil de model „Samsung Galaxy S7 Edge”, cu nr. IMEI XXXXX și XXXXX, la prețul de 20.000 lei, în care era inserată cartela SIM cu nr. XXXXX, la preț de 30 lei, cauzând ultimei o daună materială în suma totală de 20.030 lei.

Tot el, la 19 septembrie 2017, între orele 17:15 - 18:10, acționând cu intenție directă și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în rutiera nr. 166 și deplasându-se din sectorul Botanica spre sectorul Ciocana până la XXXXX, pe ascuns a sustras din geanta ce aparține lui Moraru Paulina un portmoneu la prețul de 500 lei, în care se aflau bani în sumă de 450 lei, un flash card cu capacitatea de 4 Gb, la prețul de 200 lei, două carduri bancare eliberate de către BC „Moldova Agroindbank” SA și un card bancar eliberat de către BC „Moldindconbank” SA, un card de reducere, taloane de garanție și un permis de acces în bibliotecă, cauzând ultimei o daună materială în suma totală de 1150 lei.

Astfel, Șișcov Anatoli a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal, pungășia, după indicii calificativi - acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din genți.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror și de avocatul Druță Boris în interesele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Chișinău.

3.1 Procurorul a solicitat casarea sentinței în partea ce ține de achitarea inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal, din motivul ilegalității ei și pronunțarea unei hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal și potrivit prevederilor normei materiale a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A aplica în privința inculpatului prevederile art. 84 Cod penal și prin cumul total a-i stabili pedeapsă definitivă de 6 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, a încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare legate de efectuarea constatărilor și expertizelor judiciare în mărime de 1216 lei.

În susținerea apelului depus, acuzatorul de stat a invocat reținerea eronată a declarațiilor părții vătămate Triboi Elena, a procesului-verbal de ridicare din 12 septembrie 2017, informației cu nr.070/793 din 21 septembrie 2017, procesului-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 22 septembrie 2017, din motiv că părțile vătămate indică direct la persoana inculpatului, care în momentul comiterii infracțiunii s-a aflat în imediata apropiere a acestora, astfel având posibilitatea reală ca anume el să comită infracțiunea imputată.

În aceeași ordine de idei, procurorul a remarcat faptul că instanța de judecată, la emiterea sentinței de condamnare a inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal a reținut drept argument faptul că inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, nu este căsătorit, nu are o ocupație social utilă, nefiind clară proveniența surselor sale de existență, anterior a fost judecat și a comis în mod repetat o infracțiune de huliganism, ceea atestă faptul că inculpatul nu dorește să accepte normele de conviețuire socială, manifestă intenționat o dârzenie pentru a evidenția atitudinea sa rebelă față de valorile sociale și desconsiderația față de Lege. Mai mult ca atât, instanța de judecată a remarcat că inculpatul a dat dovadă de o atitudine procesuală necooperantă, s-a eschivat și a evitat să se prezinte în fața instanței de judecată, fiind anunțat în căutare și, având în vedere personalitatea inculpatului și atitudinea acestuia față de cele comise, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acesta în mod imperativ urmează a fi tras la răspundere penală, însă a ignorat cu desăvârșire argumentul dat la emiterea sentinței de achitare în baza art. 192 Cod penal.

La fel, potrivit prevederilor art. 227 alin. (2) pct. 5), 228 alin. (1) și 228 alin. (5) Cod de procedură penală cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea constatărilor și expertizelor medico-legale în mărime de 1216 lei, urmează a fi încasate din contul inculpatului, or, anume în scopul investigării faptelor comise de către acesta au fost suportate aceste cheltuieli.

3.2 Avocatul Druță Boris a solicitat ca Șișcov Anatoli să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

În susținerea apelului depus, s-a invocat că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, urmând a fi achitat, or organele de drept insuficient au depus eforturi ca inculpatul să apară în fața justiției și astfel, ultimul nu a avut posibilitatea de a se apăra. La fel, partea apărării a considerat că instanța de fond nu a depus suficient efort pentru a da o calificarea justă acțiunilor lui Șișcov Anatoli și prin emiterea unei sentințe de condamnare nu a fost respectat principiul egalității armelor, dând prioritate probelor acuzării ceea ce, în opinia apelantului este o eroare de fapt și de drept. Mai mult ca atât, probele acumulate la dosar în opinia apărătorului vin în contradicție evidentă și față de Șișcov Anatoli s-a aplicat o lege eronată, ultimului fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021, apelul avocatului Druță Boris în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat. Apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței și s-a pronunțat o nouă

hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Șișcov Anatoli a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 an cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, s-a stabilit pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, sub formă de închisoare pe termen de 4 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Moraru Paulina și s-a dispus încasarea din contul lui Șișcov Anatoli a prejudiciului material în sumă de 1150 lei.

În rest, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Cu referire la solicitările invocate de partea apărării, precum că prima instanță urma a fi achitat inculpatul de comiterea infracțiunii prevăzute art. 287 alin. (3) Cod penal, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului și stabilirii pedepsei. Aceste afirmații ale părții apărării reprezintă opinia subiectivă a apelantului, or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, luând în considerație că din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală.

Cercetând probele, materialele cauzei penale, s-a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Șișcov Anatoli sunt întrunite elementele infracțiunii de huliganism, or, instanța de apel a reținut latura obiectivă a infracțiunii determinate în acțiunile inculpatului, care indubitabil este și s-a manifestat prin acțiuni concrete și anume aplicarea violenței asupra persoanei și acțiuni însoțite de încălcare grosolană a ordinii publice, deoarece Șișcov Anatoli a comis fapta în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care s-a concretizat în acostarea jignitoare a persoanelor, în acțiuni de ceartă, acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

În speță, instanța de apel a reținut totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică faptă prejudiciabilă săvârșită de către Șișcov Anatoli drept infracțiunea de huliganism.

Astfel, instanța de apel a respins alegațiile părții apărării cu referire la motivele achitării inculpatului și a reiterat în acest sens că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate s-a probat prin declarațiile părții vătămate Creangă Pavel date în ședința instanței de fond și susținute în instanța de apel (f.d. 161-162, vol. II) și martorului Creangă Oxana (f.d. 163-164, vol. II) care indicau direct la persoana inculpatului coroborate cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 august 2017, (f.d. 22-24, vol. I) și concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 2268/D din 11 octombrie 2017 (f.d. 55-56, vol. I).

Cu referire la criticile părții apărării privind examinarea cauzei în lipsa inculpatului, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate, or potrivit înscrisurilor a fost dispusă escortarea inculpatului în instanța de judecată pentru a participa la examinarea cauzei penale date, însă acesta a refuzat escortarea în ședința de judecată din motive neclare pentru instanță, totodată potrivit proceselor-verbale de escortare ultimul a evitat participarea sa în ședința de judecată (Vol. II, f.d. 33-34; 38-39; 45-46; 61-62; 72-73; 78-79). Ulterior, potrivit informației prezentate de către acuzatorul de stat, inculpatul a fost eliberat din instituțiile penitenciare și în privința ultimului prin ordonanță a fost dispusă aducerea silită în mod repetat (Vol. II, f.d.83; 114) și în ambele cazuri, potrivit rapoartelor prezentate, inculpatul nu a fost găsit la domiciliul din XXXXX și din relatările vecinei din ap. XXXXX se atesta că Șișcov Anatoli de o perioadă mai îndelungată de timp nu era observat la domiciliu și ea nu cunoștea unde acesta se putea afla în prezent (Vol. II, f.d.84, 115). Astfel, prima instanță întemeiat prin încheierea din 21.03.2019 a dispus ca în privința inculpatului să fie dispusă anunțarea în căutare (dosarul de căutare nr. 2018010457) și ca urmare cauza să fie examinată în lipsa acestuia.

Cu referire la episodul privind achitarea lui Șișcov Anatoli de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a remarcat că la pronunțarea sentinței instanța de fond nu a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept și a ajuns la concluzia eronată că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii imputate. Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal, rezulta din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care urmau a fi corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a menționat că componența de infracțiune de care este învinuit Șișcov Anatoli este formală și se consideră consumată din momentul începerii săvârșirii acțiunii de sustragere (introducerea mâinii în buzunar, tăierea poșetei cu lama, manipularea lacătului de la servietă etc.), chiar dacă făptuitorul nu a obținut posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile victimei la propria sa dorință. Așadar, sustragerea fapt tentat reprezintă condiția necesară și suficientă pentru întregirea faptei prejudiciabile în contextul pungășiei. Astfel, pentru a ne afla în prezența pungășiei fapt consumat este necesară și suficientă comiterea tentativei de sustragere.

S-a reținut ca fiind incorectă concluzia instanței de fond cu privire la faptul că nimeni nu a observat nemijlocit momentul sustragerii sau persoana care ar fi întreprins măsuri tipice faptei de pungășie, având în vedere că fapta de pungășie nu prezintă elementele unei sustrageri în mod deschis, în consecință, în cazul acțiunii deschise, săvârșite în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din buzunare, genți sau din alte obiecte prezente la persoană, fapta trebuie calificată ca tentativă de jaf, conform art. 27 și 187 Cod penal.

La fel, cu referire la latura subiectivă, s-a reținut în acțiunile inculpatului și prezența acestui element constitutiv al infracțiunii prevăzute de art. 192 Cod penal, exprimat prin vinovăție directă, precum și prin prezența scopului de cupiditate, or inculpatul, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, conștientiza urmările ce pot surveni în rezultatul acestora.

Astfel, s-a constatat cu certitudine atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru tragerea inculpatului la răspundere penală, or în conformitate cu prevederile art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

În contextul dat, la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă s-a ținut cont de gravitatea infracțiunilor comise, care conform art. 16 Cod penal fac parte din categoria celor grave și respectiv ușoare, de personalitatea inculpatului, care nu este angajat în câmpul muncii, nu este căsătorit, nu are o ocupație social utilă, la evidența medicului psihiatru nu se află, se află la evidența medicului narcolog din 19.02.1996 (consumator de opiacee). Totodată, Șișcov Anatoli nu este la prima abatere, fiind anterior judecat pentru infracțiuni similare, fapt ce denotă că inculpatul nu a făcut careva concluzii pentru sine, continuând comportamentul antisocial prin săvârșirea în mod repetat a unor noi infracțiuni, inclusiv s-a ținut cont de atitudinea procesuală necooperantă a inculpatului manifestată prin eschivarea de a se prezenta în fața instanței de judecată, fiind anunțat în căutare.

Prin urmare, având în vedere personalitatea inculpatului și atitudinea acestuia față de cele comise, de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante, faptul că anterior a fost atras la răspundere penală pentru infracțiuni similare, fiind condamnat cu suspendarea executării pedepsei cu închisoare, inculpatul nu a reușit să-și revadă percepția asupra ordinii de drept, iar prin acest fapt prezintă un pericol pentru societate, motiv pentru care, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că Șișcov Anatoli urma a fi tras la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse penale

sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, care este una echitabilă, fiind numită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

Totodată, instanța de apel i-a aplicat inculpatului, pentru infracțiunea prevăzută de art. 192 alin. (1) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 an cu executare în penitenciar de tip semiînchis, or circumstanțele stabilite condiționează necesitatea aplicării lui Șişcov Anatoli a pedepsei privative de libertate care va duce la corijarea și reeducarea inculpatului, apreciind o asemenea pedeapsă ca fiind echitabilă în coraport cu fapta comisă și va atinge scopul educativ și preventiv stabilit la art. 61 Cod penal. Iar în conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, s-a stabilit pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, sub formă de închisoare pe termen de 4 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a stabilit că efectuarea expertizelor judiciare a fost dispusă până la operarea modificărilor la norma juridică respectivă, în baza Legii nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018, prin care a fost exclus alin. (2) al art.143 Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat. Prin urmare, s-a considerat întemeiată sentința instanței de fond în această parte și s-au respins ca nefondate argumentele acuzatorului de stat în sensul dat.

În ceea ce privește acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Moraru Paulina prin care se solicita încasarea prejudiciului material pricinuit în sumă de 1150 lei și a prejudiciului moral în sumă de 5000 lei, conform art. 219 - 220 Cod de procedură penală, art. 1398 alin. (1), 1422 alin. (1) și 1423 Cod civil, instanța de apel a conchis încasarea prejudiciului material în mărime de 1150 lei și a respins solicitarea privind încasarea pagubei morale în mărime de 5000 lei drept una neîntemeiată ori potrivit art. 2037 alin.(2) a Codului Civil, caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Cu referire la prejudiciul material cauzat părții vătămate Triboi Elena, atât în cadrul urmăririi penale, cât și pe parcursul cercetării judecătorești în instanța de fond, nu a înaintat o acțiune civilă în corespundere cu prevederile art. 219, 221 Cod de procedură penală.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Druță Boris în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, din motiv că inculpatul este nevinovat.

În motivare recurentul a indicat că:

- prima instanță corect l-a declarat și l-a achitat pe Șișcov Anatoli pentru învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192, alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el;

- toate ședințele de judecată din prima instanță și cea de apel s-au petrecut în lipsa lui Șișcov Anatoli, care nu a avut posibilitatea să dea declarațiile cuvenite;

- inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal;

- organele de drept insuficient au depus eforturi ca Șișcov Anatoli să apară în fața justiției pentru a depune explicații la acele motive ce le-a formulat procuratura în rechizitoriu;

- declarațiile părților vătămate Creangă Pavel, Creangă Oxana, Triboi Elena, în cadrul instanței de judecată, precum și în Curtea de Apel, s-au analizat unilateral, ceea ce demonstrează, că s-a ignorat principiul individualizării și egalității armelor;

- instanțele de judecată nu au analizat suficient în ansamblu dovezile pentru a da o încadrare justă, acțiunilor lui Șișcov Anatoli.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Instanța de recurs la această etapă a procedurii nu declanșează un control devolutiv asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate și nu se expune repetat asupra aceluiași argumente care anterior au fost obiect de dispută în instanța de apel și asupra cărora aceasta s-a pronunțat prin decizie motivată. Or, obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la chestiuni de drept, iar rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, constă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei.

În sensul art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de

instanțele de fond și de apel în cazul când: *instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33 Cod de procedură penală și instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

În prezenta speță nici un temei din cele menționate supra nu și-au găsit confirmarea, iar întru desfășurarea concluziilor sale instanța de recurs va purcede la analiza punctată asupra argumentelor invocate, prin prisma temeiurilor pentru recurs nominalizate.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 2) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că aceasta nu se confirmă, avîndu-se în vedere atât aspectul constitutiv cât și cel funcțional al noțiunii de compunere a instanței, care este o condiție esențială a judecătii, neregularitatea ei conducând la casarea hotărârii.

La caz, avocatul, întemeind în drept cererea de recurs ordinar declarată în numele inculpatului pe eroarea de drept prevăzută la pct. 2) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală (instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33 Cod de procedură penală), nu a descris prin ce aceasta se exteriorizează și nu a raportat-o la materialele cauzei, neindicând vreun argument în confirmarea acesteia, mai mult ca atât acest temei nu a fost invocat nici în apel.

Colegiul penal constată că și eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală nu se confirmă, dat fiind faptul, că recurentul nu a concretizat care din cele cinci temeiuri specificate în norma menționată le consideră relevante și că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, decizia cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Colegiul consideră că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent. Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Verificând actele dosarului, raportate la criticele invocate de apărător, Colegiul penal ajunge la concluzia că erorile semnalate nu sunt subsecvente cauzei și sunt invocate neîntemeiat de titular, întrucât instanța de apel a adoptat soluția legală și corectă atât în partea ce ține de încadrarea juridică a faptelor infracționale comise de inculpat, cât și privitor la soluția de condamnare în privința acestuia.

În descriptivul deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel a dezbătut prin mai multe argumente invocările ce vizau nevinovăția inculpatului pe ambele infracțiuni și a dispus condamnarea cu închisoare pe ambele capete de învinuire.

Respectiv, Colegiul nu poate să achieseze la argumentele recurentului precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Or, aici urmează a se reține că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, adică așa cum s-a procedat în cauza de față.

Referitor la lipsa inculpatului de la ședințele de judecată, instanța de apel just a motivat și a demonstrat că conform procedurii s-a făcut tot posibilul ca inculpatul să participe în cadrul ședințelor de judecată. Astfel, instanța de apel a specificat: „...Colegiul penal le respinge aceste argumente ca neîntemeiate, or potrivit înscrisurilor a fost dispusă escortarea inculpatului Șișcov Anatoli în instanța de judecată pentru a participa la examinarea cauzei penale date, însă acesta refuza escortarea în ședința de judecată din motive neclare pentru instanță, totodată potrivit proceselor-verbale de escortare ultimul sa evitat participarea sa în ședința de judecată (Vol.II, f.d.33-34; 38-39; 45-46; 61-62; 72-73; 78-79). Ulterior, potrivit informației prezentate de către acuzatorul de stat, inculpatul a fost eliberat din instituțiile penitenciare și în privința ultimului prin ordonanță a fost dispusă aducerea silită în mod repetat (Vol.II, f.d.83; 114) și în ambele cazuri, potrivit rapoartelor prezentate inculpatul nu a fost găsit la domiciliul din XXXXX și din relatările vecinei din ap. XXXXX se atestă faptul, că Șișcov Anatoli de o perioadă mai îndelungată de timp nu este observat la domiciliu și nu cunoaște unde acesta se poate afla în prezent (Vol.II, f.d.84, 115). Astfel, prima instanță întemeiat prin încheierea din 21.03.2019 a dispus ca în privința acestuia să fie dispusă anunțarea în căutare (dosarul de căutare nr.2018010457) și ca urmare cauza să fie examinată în lipsa acestuia, or în conformitate cu prevederile art.321 alin.(6) Cod de procedură penală...”

Prin urmare, instanța de recurs conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în **pct. 4-5** ale prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, corect instanța a casat parțial sentința instanței de apel pronunțând o nouă decizie de condamnarea în privința lui Șișcov Anatoli în baza art. 287 alin. (3) și 192 alin. (1) Cod penal, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casarea deciziei recurate.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate și în cererile de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile de către instanța de apel. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația dată, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele

inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Invocarea formală a unor temeuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererilor de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursul înaintat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului nu și-au găsit confirmarea.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021, în cauza penală privindu-l pe ȘIȘCOV Anatoli XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 noiembrie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO